

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/20/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117230222
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5117230222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX G., zastúpeného JUDr. Marekom Glembom, advokátom, so sídlom T. I. X, vchod W. X, XXX XX Z., proti žalovanému: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, o určení právnej skutočnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6Csp/211/2017-123 zo dňa 22.06.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 6Csp/211/2017-123 zo dňa 22.06.2018 potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % (výrok II.).
2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou zo dňa 20.10.2017, doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 20.10.2017, sa žalobca proti žalovanému domáhal určenia, že 1. Hypotéka Úverová zmluva č. 000000000060297 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným dňa 25.07.2013 je neplatný právny úkon; 2. Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 000000000060297 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatný právny úkon; 3. záložné právo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 000000000060297 uzatvorenou medzi žalobcom a žalovaným na byt č. X nachádzajúci sa na X. p. v bytovom dome súp. č. XXXX vo vchode č. X na pozemku parcela č. 3754/12 (právny vzťah k parcele, na ktorej leží stavba XXXX je evidovaný na liste vlastníctva (ďalej len „LV“ č. XXXX), ku ktorému prislúcha spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu vo výške 6304/142562, zapísané na LV č. XXXX, k. ú. G., obec G., okres G., tu nie je (neexistuje). Zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu trov, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vzniknú.
3. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca bol evidovaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník bytu č. X na X. p. vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX, postaveného na pozemku parcela KN-C č. 3754/12 a spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 6304/142562 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, a to na základe titulu nadobudnutia: kúpna zmluva zo dňa 26.07.2013 V 1558/13 a pivnica č. 7 pod položkou výkazu zmien č. 1694/13. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú z čiastočného výpisu z katastra nehnuteľností z LV č. XXXX zo dňa 28.09.2017 vedeného pre k. ú. G.. V časti C LV je evidovaná farcha: pod V 1557/13 zriadenie záložného práva v prospech žalovaného k nehnuteľnostiam: byt č. X/X. poschodie, vchod č. X v bytovom dome súp. č. XXXX na parcele č. 3754/12 podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v 6304/142562 pod položkou výkazu zmien č. 1693/13. Ďalej mal konajúci súd preukázané, že žalobca v postavení klienta so žalovaným v

postavení veriteľa (banky) dňa 25.07.2013 uzatvorili úverovú zmluvu č. 000000000060297, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru bankou klientovi vo výške 33.660,00 Eur, s dohodnutým typom a výškou úrokovej sadzby 3,40 % p. a. dohodnutou ako fixná úroková sadzba, ktorá sa skladá zo základnej sadzby 3,40 % p. a. a úrokového rozpätia 0,00 % p. a., dobou fixácie 3 roky, splatnosťou úveru 15 rokov odo dňa podpisu zmluvy, výškou anuitnej splátky: 239,76 Eur a s termínom splatnosti mesačne k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Podmienkou čerpania úveru bolo v zmysle článku 2 zmluvy predloženie návrhu na vklad záložného práva k zálohu opatreného odtlačkom pečiatky príslušnej správy katastra o doručení s vyznačením dátumu podania a čísla konania a zároveň aktuálneho výpisu z LV k zálohu s vyznačenou plombou o zápise záložného práva k zálohu, na ktorom zároveň nebude vyznačená iná ako akceptovateľná f'archa, ktorou je len zákonné záložné právo, vecné bremeno v prospech energetického podniku, záložné právo v prospech Štátneho fondu rozvoja bývania a niektorej stavebnej sporiteľne, o existencii ktorého klient banku informoval pred uzatvorením tejto úverovej zmluvy (ÚZ), akékoľvek záložné právo v prospech banky a záložné právo v prospech inej banky na zabezpečenie úveru, ktorý má byť predčasne splatený z prostriedkov úveru v súlade s účelom úveru, predloženie poisťnej zmluvy k zálohu a dokladu o vinkulácii poisťného plnenia zo strany klienta banke a predloženie čestného prehlásenia o použití prostriedkov. Ako zábezpeka bolo medzi stranami dojednané záložné právo na nehnuteľný majetok špecifikovaný v Zmluve o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 000000000060297. V deň kedy došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, došlo medzi žalovaným ako bankou a R. B. (pôvodný záložca) ako záložcom k uzatvoreniu zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 000000000060297, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva na zabezpečenie zaplatenia istiny, úrokov, poplatkov, prípadných zmluvných pokút a ďalších pohľadávok záložného veriteľa z úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. 000000000060297 vrátane jej neskorších dodatkov, a to aj v prípade predĺženia lehoty splatnosti zabezpečenej pohľadávky, ako aj na zabezpečenie všetkých pohľadávok záložného veriteľa vzniknutých v súvislosti so zmenou alebo nováciou záväzkov vzniknutých podľa úverovej zmluvy, ďalej na zabezpečenie pohľadávky s príslušenstvom, ktorá by vznikla záložnému veriteľovi v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy alebo na pohľadávku s príslušenstvom na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu plnenia veriteľa z neplatného právneho úkonu, resp. plnenia z právneho úkonu, ktorý odpadol v súvislosti s úverovou zmluvou a napokon aj na zabezpečenie zaplatenia budúcich pohľadávok záložného veriteľa voči záložcovi vzniknutých na základe záložnej zmluvy. Záložné právo bolo zriadené na nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v k. ú. G. zapísaný na LV č. XXXX, a to na byt č. X, vchod č. X, na X. p. v bytovom dome súp. č. XXXX nachádzajúcim sa na pozemku parcela KN-C č. 3754/12 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 238 m², spoluvlastnícky podiel o veľkosti 6304/142562 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX, všetko vo výlučnom vlastníctve záložcu. V predmetnej zmluve o zriadení záložného práva bola dojednaná realizácia záložného práva, o.i. predajom na dobrovoľnej dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z.. Oznámením o dražbe D 201117 zo dňa 20.07.2017 obchodná spoločnosť LICITOR group, a. s. ako dražobník oznámil konanie dobrovoľnej dražby dňa 06.09.2017 na základe návrhu žalovaného ako záložného veriteľa na nehnuteľný majetok, na ktorý bolo záložné právo zriadené.

4. Žalobu v časti znejúcej na určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. 000000000060297 zo dňa 25.07.2013 a určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. 000000000060297 zo dňa 25.07.2013 súd prvej inštancie ako neprípustnú zamietol, nakoľko dospel k záveru, že žalobca sa v uvedenej časti žaloby domáhal určenia právnej skutočnosti v zmysle § 137 písm. d) CSP, no v posudzovanom prípade nebola splnená obligatórna podmienka jej prípustnosti, t.j. prípustnosť žaloby vyplývajúca z osobitného predpisu.

5. Súd prvej inštancie ďalej posudzoval žalobu v časti znejúcej na určenie neexistencie záložného práva zriadeného záložnou zmluvou č. 000000000060297 zo dňa 25.07.2013, pričom dospel k záveru o jej prípustnosti podľa § 137 písm. c) CSP. Aj napriek zamietavému meritórnemu rozhodnutiu o žalobe v časti o určenie neplatnosti úverovej zmluvy sa zaoberal jej (ne)platnosťou ako prejudiciálnou otázkou vo vzťahu k posúdeniu otázky (ne)existencie sporného záložného práva žalovaného k dotknutej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Nakoľko úverová zmluva neobsahuje písomné dojednanie o podstatných náležitostiach podľa ustanovení § 75 ods. 4 písm. c) a e) zákona č. 483/2001 Z. z., súd ju prejudiciálne posúdil ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pri skúmaní otázky, či sa na neplatnosť úverovej zmluvy automaticky viaže aj neplatnosť záložnej zmluvy s následkom neexistencie záložného práva sa súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa ustanovenia § 52a Občianskeho zákonníka. V danom prípade bola podstatnou tá skutočnosť, že sporná záložná zmluva nezabezpečovala len pohľadávky

žalovaného aj s ich príslušenstvom vzniknuté na základe úverovej zmluvy, ale aj pohľadávku žalovaného (aj s jej príslušenstvom) na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu plnenia žalovaného z neplatného právneho úkonu v súvislosti s úverovou zmluvou. Uzatvorená záložná zmluva zabezpečovala aj pohľadávku žalovaného s jej príslušenstvom na vrátenie plnenia poskytnutého žalobcovi na základe neplatnej úverovej zmluvy podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka. Podľa právneho záveru prvoinštančného súdu neplatnosť úverovej zmluvy nemôže bez ďalšieho spôsobovať neplatnosť záložnej zmluvy, a to aj napriek tomu, že záväzok vyplývajúci zo záložnej zmluvy bol akcesorickým záväzkovo-právnym vzťahom ku hlavnému záväzkovo-právnemu vzťahu vzniknutému z úverovej zmluvy, avšak nielen výlučne k tomuto, ale aj k záväzkovo-právnemu vzťahu medzi stranami sporu podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka v prípade neplatnosti úverovej zmluvy. Konajúci súd sa nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že neexistencia pohľadávky žalovaného z úverovej zmluvy má sama o sebe za následok zánik záložného práva žalovaného. Súd tak musel konštatovať existenciu sporného záložného práva žalovaného evidovaného v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, vedenom pre k. ú. G., a to aj napriek tomu, že toto nemôže zabezpečovať pohľadávky žalovaného aj s príslušenstvom, ktoré mali vzniknúť (avšak logicky vzniknúť nemohli) z neplatnej úverovej zmluvy. Na základe uvedeného okresný súd žalobu aj v časti o určenie neexistencie záložného práva zamietol.

6. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Podľa názoru odvolateľa okresný súd nesprávne vyhodnotil neplatnosť záložnej zmluvy spôsobenú jej viazanosťou so zmluvou hypotekárnou. Poukázal pritom na ustanovenia § 52a ods. 2 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých nie je striktné stanovené, že závislé zmluvy musí podpisovať jedna a tá istá osoba (v danom prípade žalobca) a ďalej, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Postup, pri ktorom banka v postavení veriteľa uzatvorí absolútne neplatnú hypotekárnu zmluvu a na jej základe poskytne hypotekárny úver je v rozpore s povinnosťami, ktoré banke ukladá bankový zákon, na základe čoho vzniká otázka, či nie je potrebné posúdiť vzniknutý vzťah v prospech spotrebiteľa.

9. Žalovaný v reakcii na odvolanie žalobcu označil argumenty žalobcu za špekulatívne, založené na jazykovom výklade ustanovenia § 52a Občianskeho zákonníka, pričom poukázal na nález ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS 33/97 zo dňa 17.12.1997. Bez ohľadu na odvolaciu argumentáciu žalobcu poukázal na skutočnosť, že prvoinštančný súd dospel k správne právne záveru o nemožnosti aplikácie § 52a Občianskeho zákonníka z dôvodu, že sporná zmluva o zriadení záložného práva nezabezpečovala len pohľadávky žalovaného aj s ich príslušenstvom vzniknuté na základe úverovej zmluvy, ale aj pohľadávku žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia žalovaného z neplatného právneho úkonu v súvislosti s úverovou zmluvou.

10. Žalobca v odvolacej replike zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že nález ÚS ČR prezentovaný v danom prípade nie je možné aplikovať, s prihliadnutím na jeho obchodnoprávny charakter, rozdielny od spotrebiteľského charakteru prejednávanej právnej veci. Žalobca vstupoval do vzťahu so žalovaným, pričom nespôsobil neplatnosť úverovej zmluvy a pri jej uzatváraní, s prihliadnutím na svoje vzdelanie a postavenie, ani nemohol vedieť, že môže ísť o neplatnú zmluvu. Odvolateľ zároveň vyjadril pochybnosť o možnosti existencie záložného práva pre prípad bezdôvodného obohatenia vyplývajúceho z neplatnosti právneho úkonu v súvislosti so spotrebiteľským charakterom zmluvných vzťahov, pričom poukázal na ust. § 54 Občianskeho zákonníka.

11. K odvolacej replike žalobcu sa vyjadril žalovaný (tzv. odvolacia duplika), ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach produkovaných v prvoinštančnom aj odvolacom konaní.

12. Uviedol, že nález ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS 33/97 zo dňa 17.12.1997, na ktorý poukazoval vo svojom vyjadrení k odvolaniu, pojednáva o jazykovom výklade právnych noriem, bez racionálneho dôvodu nemožnosti jeho aplikácie v spotrebiteľských vzťahoch. Ďalej uviedol, s poukazom na komentované znenie ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že žiadne ustanovenie piatej

hlavy a ani žiadne iné ustanovenie Občianskeho zákonníka nebráni tomu, aby záložná zmluva zabezpečovala aj pohľadávku z titulu bezdôvodného obohatenia.

13. Žalobca na odvoláciu dupliku žalovaného, ktorá mu bola doručená prostredníctvom právneho zástupcu dňa 21.01.2019, procesne nereagoval.

14. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené/doručené neboli.

15. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správneho dôvodu napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

17. V rámci reakcie na odvoláciu argumentáciu žalobcu formulovanú v podanom opravnom prostriedku sa odvolací súd v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Je potrebné poukázať na zodpovednosť žalobcu za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní zároveň nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

18. Odvolanie žalobcu vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

19. Vo vzťahu k právnemu záveru okresného súdu o neprípustnosti podanej žaloby v časti týkajúcej sa požadovaného určenia neplatnosti úverovej zmluvy č. 0000000000060297 zo dňa 25.07.2013 a určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. 0000000000060297 zo dňa 25.07.2013 nebola vznesená zo strany žalobcu žiadna odvolacia argumentácia.

20. Odvolateľ však vyjadril nesúhlas s právnym záverom okresného súdu, na základe ktorého zamietol žalobu aj v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neexistencie záložného práva zriadeného záložnou zmluvou č. 0000000000060297 zo dňa 25.07.2013. Z podaného opravného prostriedku vyplýva, že žalobca (odvolateľ) zotrváva na svojej právnej argumentácii prezentovanej už v konaní pred prvoinštančným súdom. Podľa jeho názoru pri aplikácii § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka mal okresný súd prejudiciálne posúdiť zmluvu o zriadení záložného práva z dôvodu jej závislosti od hypotekárnej úverovej zmluvy ako absolútne neplatnú. K uvedenej odvolacej argumentácii krajský súd odkazuje na odsek 54. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v rámci ktorého súd prvej inštancie jasným a zrozumiteľným spôsobom popísal dôvody zakladajúce svoj právny záver v otázke (ne)závislosti úverovej a záložnej zmluvy, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil aj odvolací súd, bez potreby akejkoľvek modifikácie (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Za irelevantnú považoval krajský súd i odvoláciu argumentáciu žalobcu vo vzťahu k právnym záverom konštatovaným súdom prvej inštancie, ktorá sa týkala podpisovania závislých zmlúv. Podstatnou je v danom prípade tá skutočnosť, že pri prejudiciálnom konštatovaní absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy č. 0000000000060297 zo dňa 25.07.2013 ex lege nedošlo k prejudiciálnej neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva č. 0000000000060297 zo dňa 25.07.2013 a neexistencii záložného práva založeného predmetnou zmluvou, bez ohľadu na

skutočnosť, či Zmluvu o zriadení záložného práva č. 000000000060297
dňa 25.07.2013 uzatvárala fyzická osoba R. B. ako pôvodný záložca, ktorú v zmluvnom vzťahu po
nadobudnutí vlastníckeho práva k založeným nehnuteľnostiam nahradil v postavení záložcu žalobca
(bližšie odsek 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil i odvolací súd).

22. Ako dôvodná neobstojí ani odvolacia argumentácia žalobcu súvisiaca s postavením žalovaného ako
banky, s dôsledkom posúdenia otázky prejednávanej právnej veci v prospech spotrebiteľa podľa § 54
ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to primárne z dôvodu neexistencie objektívnych pochybností o výklade
§ 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka okresným súdom, s poukazom na zistený skutkový stav (bližšie
odsek 54. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

23. Z dôvodu vecnej správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu nebolo pre rozhodnutie odvolacieho
súdu relevantné ani vyriešenie právnej otázky o možnosti aplikácie právnych záverov vyplývajúcich
z nálezu ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS 33/97 zo dňa 17.12.1997 na prejednanú právnu vec, či vyriešenie
otázky o možnosti platného zabezpečenia neplatného právneho úkonu záložným právom v kontexte
spotrebiteľských právnych vzťahov. Odvolací súd k danej argumentácii preto bližšie nevyjadroval.

24. V uvedenej súvislosti odvolací súd však poukazuje na vysvetlenie obsahu pojmu „ustálená
rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo
6/2017 zo 6. marca 2017, kde sa uvádza: „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená
predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované
v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax
vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca
aj jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované)
rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne
tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali“. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená
rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho
súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda
ani rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu ČR pod tento pojem nespádajú.

25. Z obsahu podaného odvolania teda vyplýva, že žalobca sa nestotožnil právnymi závermi okresného
súdu týkajúcimi sa otázky (ne)existencie záložného práva tak, ako boli prezentované v odôvodnení
napadnutého rozhodnutia a súdu predkladá svoje subjektívne právne závery, ku ktorým
mal okresný súd v danom prípade dospieť.

26. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany
sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.
ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo
v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

27. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe
súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací
súd rozsudok okresného súdu v meritórnom výroku I. ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

28. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách
prvoinštančného konania (výrok II.), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú
odvolaciu argumentáciu, a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v
zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení
s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane odvolacieho
konania priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, ktorý vo veci podaného
odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto
rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).